

2001-07-26: Glarmesterlauget i Danmark og Dansk Glasforsikring A/S mod Konkurrencerådet (Delkendelse)

»KONKURRENCEANKENÆVNET
ADR. ERHVERVS- OG SELSKABSSTYRELSEN

KAMPMANNSGADE 1
1780 KØBENHAVN V
TELF. 33 30 77 26
Fax 33 30 77 99
GIRO 9 00 17 43
EKSP. TID 10.00-15.00

DEN 26. juli 2001
J.NR. 01-135.163

Glarmesterlauget i Danmark og
Dansk Glasforsikring A/S
(advokat H.P.Drisdal Hansen
v/ advokat Gitte Holtsø)

mod

Konkurrencerådet
(fuldmægtig Kaj Kramer Pedersen)

I denne sag har Konkurrenceankenævnet den 26. juli 2001 truffet følgende afgørelse:

Ved klageskrift af 27. juni 2001 har Glarmesterlauget i Danmark og Dansk Glasforsikring A/S (klagerne) påklaget en af Konkurrencerådet den 30. maj 2001 truffet afgørelse, hvorved Rådet har meddelt Glarmesterlauget i Danmark påbud om at ophæve klagernes overenskomst om reparation af vinduesglas i forbindelse med forsikrings-skader samt at ophøre med at udsende den til overenskomsten hørende prisliste, jf. konkurrencelovens § 6, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 1. Påbudet skal være efterkommet senest den 31. august 2001.

Om begrundelsen for afgørelsen hedder det i Konkurrencerådets skrivelse af 30. maj 2001 til advokat Gitte Holtsø bl.a.:

"Ved afgørelsen har Konkurrencerådet især lagt vægt på, at overenskomsterne medfører horisontal priskoordinering, idet de gælder for samtlige medlemsvirksomheder i Glarmesterlauget i Danmark.

De to overenskomster er ganske vist indgået mellem Glarmesterlauget og to af glarmestrenes kunder og er dermed vertikale aftaler. Overenskomsterne tager udgangspunkt i en prislister, som forsikringselskabernes rabat beregnes på baggrund af. Prislisterne udsendes til samtlige Glarmesterlaugets medlemsvirksomheder, og der er således tale om et aftalekompleks af både vertikal og horisontal karakter.

Konkurrencerådet har ved vurderingen af dette aftalekompleks lagt betydelig vægt på de horisontale aspekter, idet der som udgangspunkt er særlig risiko for konkurrencebegrænsninger i horisontale aftaler.

Konkurrencerådet har vurderet, at den horisontale priskoordinering objektivt har til formål at begrænse konkurrencen. Sådanne aftaler er som altovervejende hovedregel omfattet af konkurrencelovens forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler, og det er ikke nødvendigt at analysere de faktiske virkninger af aftalen."

Klagerne har anmodet om, at klagen tillægges opsættende virkning, jf. konkurrencelovens § 19, stk. 4, og har anført, at det af konkurrencelovens § 6 følger, at overenskomsten skal have en mærkbar indvirkning på konkurrencen på det relevante marked (mærkbarhedskriteriet), samt at selve overenskomsten er en vertikal aftale med et accessorisk horisontalt element, som ikke har et konkurrencebegrænsende formål. Rådet har undladt såvel at tage stilling til mærkbarhedskriteriet samt, hvorvidt aftalen har en konkurrencebegrænsende effekt på det relevante marked. Klagerne har herudover bl.a. anført:

"... Spørgsmålene, dels om mærkbarhedskriteriet dels om, hvorvidt denne vertikale aftale med en horisontalt element kan sidestilles med en horisontal hard-core prisafte, er af principiel betydning, og kræver en nærmere og grundigere overvejelse. Der foreligger således vanskelige faktiske og retlige spørgsmål, hvilket som udgangspunkt kan begrunde, at klagen tillægges opsættende virkning.

Der foreligger uopsættelighed, idet den opsættende virkning er nødvendig for at hindre det alvorlige og uoprettelige tab for især Dansk Glasforsikring, som har indrettet sit administrative apparat efter denne overenskomst, og som derfor vil påføres store udgifter, såfremt man (muligvis kun i en periode) skal omlægge sin administration for at ophøre med håndhævelsen heraf.

En opsættende virkning er rimelig henset til, at aftalen har været i kraft i adskillige år, og med sikkerhed siden 1988, uden at der indtil nu har kunnet påvises skadevirkninger. Tværtimod har aftalen netop i denne periode sikret, at glarmestrene ikke har beregnet sig urimeligt høje beløb som betaling for behandling af glasskader som følge af glarmesterens monopollignende status."

Konkurrencerådet har udtalt sig imod, at der meddeles opsættende virkning, og har bl.a. anført:

"Konkurrencerådet finder ikke, at der i denne sag er grundlag for at fravige udgangspunktet i konkurrencelovens § 19, stk. 4, hvorefter klage til Konkurrenceankenævnet ikke har opsættende virkning.

Begrundelsen herfor er, at der i medfør af overenskomsten udsendes en prislister til Glarmesterlaugets medlemsvirksomheder, hvorved der sker horisontal priskoordinering.

Horizontale prisaftaler er som altovervejende hovedregel omfattet af forbudet i konkurrencelovens § 6, idet de i sig selv har til formål at begrænse konkurrencen gennem prisuniformering.

Rådet finder ikke, at en efterkommelse af påbudet vil indebære alvorlige og uoprettelige tab, såfremt Ankenævnet efterfølgende måtte give klager medhold i klagen.

For så vidt angår Glarmesterlaugets medlemmer skal disse ved efterkommelse af påbudet fra Konkurrencerådet fakturere efter medgået tid og materiale eller i henhold til individuelle aftaler med Dansk Glasforsikring A/S. Påbudet medfører således alene, at der skal prisfastsættes til Dansk Glasforsikring A/S på samme måde som til alle andre kunder – privatkunder såvel som øvrige forsikringsselskaber.

For så vidt angår Dansk Glasforsikring A/S finder Konkurrencerådet ikke, at det er nødvendigt for selskabet at omlægge sin administration i en sådan grad, at dette kan være forbundet med store udgifter. Det er kun Glarmesterlaugets medlemsvirksomheder, der skal fakturere i henhold til overenskomsten, og det må antages, at Dansk Glasforsikring A/S ofte bliver mødt med forsikringskrav for behandling af glasskader udført af andre end Laugs-medlemmer, f.eks. tømrervirksomheder. Administrativt medfører en efterkommelse af påbudet ingen ændring for Dansk Glasforsikring i forhold til den nuværende måde, hvorpå der afregnes til ikke-medlemmer af Lauget.

Endvidere vil en efterkommelse af påbudet ikke påføre Dansk Glasforsikring anderledes forhold, end hvad der gælder for andre forsikringsselskabers afregning til Glarmesterlaugets medlemmer.

Konkurrencerådet finder på ingen måde, at det bør have betydning for spørgsmålet om opsættende virkning, hvor længe en aftale har været i kraft forud for Rådets afgørelse. Aftaler, der bestod ved ikrafttrædelsen af konkurrenceloven pr. 1. januar 1998, og som er forbudt i medfør af konkurrencelovens § 6, stk. 1, kan i medfør af overgangsbestemmelserne i lovens § 27, stk. 4 opretholdes indtil 3 måneder efter at Konkurrencerådet har truffet afgørelse i sagen, uanset at Konkurrencerådet meddeler et afslag. Konkurrencerådet kan forlænge denne frist. Der meddeles imidlertid i praksis ikke forlængelse af denne frist alene under henvisning til, at aftalerne har bestået i mange år. Tilsvarende finder Konkurrencerådet ikke, at alene det forhold, at aftaler har været i kraft i adskillige år i sig selv kan bevirke, at der bør meddeles opsættende virkning af en anke - specielt ikke, når aftalerne, som i denne sag, har til formål at begrænse konkurrencen.

Aftalens ophævelse betyder ikke, som hævdet af klager, at glarmesteren automatisk kan beregne sig urimeligt høje beløb som følge af sin "monopol-lignende status". Forholdene vil blot blive som for glarmestrenes øvrige kunder (andre forsikringsselskaber og private).

Konkurrencerådet skal derfor indstille, at klagen ikke tillægges opsættende virkning."

Konkurrenceankenævnet skal udtale:

Efter det, som parterne hver især har anført, finder Ankenævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at tillægge klagen opsættende virkning i medfør af konkurrencelovens § 19, stk. 4. Klagernes begæring herom tages derfor ikke til følge.

Afgørelsen er truffet af Ankenævnets formand, jf. § 7 i bekendtgørelse nr. 1032 af 17. december 1997.

Med venlig hilsen
f. Børge Dahl
formand«